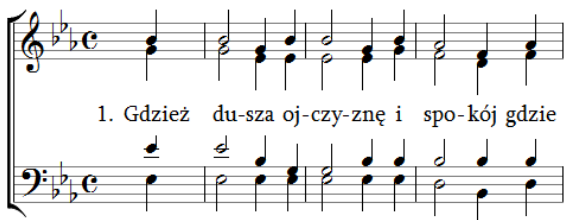
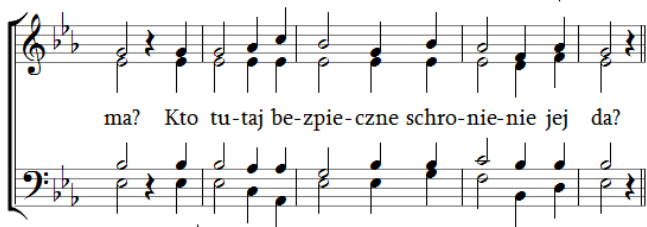

141

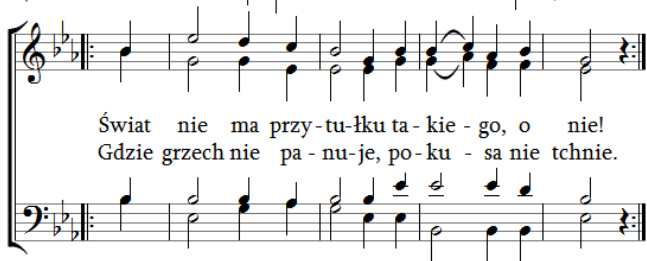
1. Gdzież du-sza oj-czy-znę i spo-kój gdzie

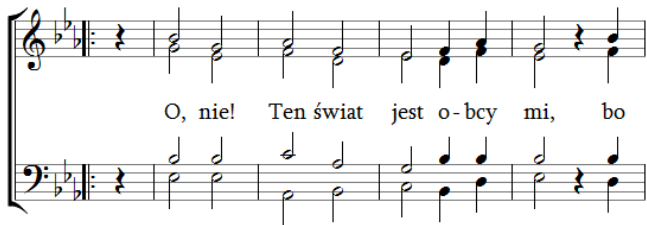
ma? Kto tu-taj be-zpie-czne schro-nie-nie jej da?

Świat nie ma przy-tu-łku ta-kie-go, o nie!
 Gdzie grzech nie pa-nu-je, po-ku-sa nie tchnie.

O, nie! Ten świat jest o-bcy mi, bo

du - szy oj - czy - zna hen w gó - rze się lśni.

2. Jak błogo w spokoju u Zbawcy tam żyć,
 gdzie śmierć, grzech ni boleść nie mogą już być!
 Niebiańskie melodie rozgłośnie wciąż brzmią
 i witać zbawionych gotowe już są.
 /:Spokój błogi i nie ma burz,
 spoczynek w światłości tam pewny mam już:/